

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit
in 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst in Din 3.—, večji inserati petit
vrsta Din 4.— Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. — Slovenski Narod
velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.— Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5
Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126.

PODROUZNICE:

MARIBOR, Grajski trg št. 8 — NOVO MESTO, Ljubljanska c. tel. št. 26.

CELJE, Kocenova ulica 2 — JESENICE, Ob kolodvoru 101, — Račun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

VERIFIKACIJA POSLANSKIH MANDATOV

Glavni volilni odbor je včeraj začel pregledovati volilne akte, da ugotovi končni rezultat nedeljskih volitev — Novoizvoljena Narodna skupščina se sestane 7. decembra k svoji prvi seji

Beograd, 11. nov. Včeraj so bili glavnemu volilnemu odboru v Beogradu izredeni prvi volilni spiski, na podlagi katerih bo glavni odbor definitivno ugotovil izid nedeljskih volitev. V smislu določb zakona o volitvah narodnih poslancev sestavljajo glavni odbor predsednik in podpredsednik državnega sveta, predsedniki kasaljskega sodišča v Beogradu, Stola sedmorcev v Zagrebu, vrhovnega sodišča v Sarajevu, Velikega sodišča v Podgorici ter po dva zastopnika vsake kandidatne liste. Predsednik glavnega volilnega odbora je predsednik državnega sveta.

Glavni volilni odbor se je sestal že v ponedeljek ob 9. dopoldne v palači prometnega ministrstva v Sarajevski ulici. Prvo je izročilo volilne spiske prvotropno sodišče v Beogradu za Beograd, Žemun in Pančeve. V ponedeljek in včeraj so vedeni prihajali odpolanci posameznih okrožnih sodišč, ki so prinašali volilne akte za posamezne sezone. Spiski so za vsak posebej zapečateni ter jih prevzame glavni volilni odbor proti reverzu. O izročitvi volilnih aktov se sestavi kratek zapisnik, katerega podpiše predsednik glavnega volilnega odbora in sodnik, ki je volilne akte prinesel.

Glavni volilni odbor mora sedaj vse volilne spiske natančno kontroliратi ter preiskati vse morebitne nepravilnosti in primere, o katerih so bili ob prilikah volitev sestavljeni posebni zapisniki. Na osnovi tako ugotovljenih volilnih rezultatov ugotoviti glavni volilni odbor, kdo je izvoljen, ter izda izvoljenim kandidatom poslanske legitimacije. Izvoljenim poslancem, ki jim glavni volilni odbor ne more osebno izročiti legitimacije, se pošljejo poslanske legitimacije v zapečatenem ovitku potom prisotne upravne oblasti, to je sreskih načelstev, ki morajo dostavljeno pooblaštilo izročiti naslovniku najkasneje v 10 dneh.

Glavni volilni odbor mora o vsem svojem delu sestaviti točen zapisnik, iz katerega mora biti razvidno vse, kar se je po vrstnem redu reševalo. Zapisnik morajo podpisati vsi člani glavnega volilnega odbora. Ta zapisnik z vsemi prilogami in z vsemi volilnimi spiski izroči nato glavni odbor predsedstvu Narodne skupščine. Obenem objavi glavni volilni odbor uradno poročilo o rezultatu volitev v "Službenih novinah".

Vse pritožbe proti volitvam se morajo naslovniti na Narodno skupščino, kateri se lahko dostavijo neposredno ali pa po notranjem ministrstvu. Pravico pritožbe ima vsak volivec, pa tudi notranji minister.

Ako pa kakršenkoli slučaju ostane poslansko mesto nosilca državne kandidatne liste prazno, ostane to mesto za vso skupščinsko perijodo nezasedeno. Če pa se izprazni mesto sreskega polanca, se vpoklicuje njegov namestnik. Če se izprazni tudi mesto namestnika, potem pride na njegovo mesto en sreski kandidat iz istega sreza, ki je imel izmed kandidatov, vezanih na istega nosilca državne kandidatne liste, največje število glasov za sreskim kandidatom, ki je mandat izgubil. Če pa bi ne bilo več sreskih kandidatov v dotednem sredu, potem pripade mandat onemu sredu, ki je vsota glasov vseh kandidatov vezanih na istega nosilca največja za srezom, v katerem se je poslansko mesto izpraznilo. Te dopolnitve izvrši Narodna skupščina v roku petih dni po izpraznitvi kakega poslanskega mesta.

Narodni poslanci so dolžni, da se dan pred sklicanjem Narodne skupščine, v sedanjem primeru 6. decembra, zberejo v Beograd, kjer bodo dne 7. decembra, ko se sestane novoizvoljena Narodna skupščina k svoji prvi seji, izročili svoja poslanska pooblaštila. Narodni poslanci, ki ne stanujejo v mestu, kjer se vrše seje Narodne skupščine, torej v Beogradu, dober iz državne blagajne povrnjene potne stroške za prihod in povrat v višini, ki jo določi Narodna skupščina. Za ves čas svojega delovanja v Narodni skupščini dobivajo narodni poslanci dnevnice, kojih višino bo določila Narodna skupščina. Ko pa Narodna skupščina pregledala poslanska pooblaštila in rešila vse morebitne pritožbe in vprašanja, ki bi se pojavila, bo vrnila vse stalone volilne imenike notranjem ministru, da jih vrne pristojnim občinam, ostali volilni spisi pa se ohranijo v arhivu Narodne skupščine.

Način poslanca so dolžni, da se dan pred sklicanjem Narodne skupščine, v sedanjem primeru 6. decembra, zberejo v Beograd, kjer bodo dne 7. decembra, ko se sestane novoizvoljena Narodna skupščina k svoji prvi seji, izročili svoja poslanska pooblaštila. Narodni poslanci, ki ne stanujejo v mestu, kjer se vrše seje Narodne skupščine, torej v Beogradu, dober iz državne blagajne povrnjene potne stroške za prihod in povrat v višini, ki jo določi Narodna skupščina. Za ves čas svojega delovanja v Narodni skupščini dobivajo narodni poslanci dnevnice, kojih višino bo določila Narodna skupščina. Ko pa Narodna skupščina pregledala poslanska pooblaštila in rešila vse morebitne pritožbe in vprašanja, ki bi se pojavila, bo vrnila vse stalone volilne imenike notranjem ministru, da jih vrne pristojnim občinam, ostali volilni spisi pa se ohranijo v arhivu Narodne skupščine.

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit

in 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst in Din 3.—, večji inserati petit

vrsta Din 4.— Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. — Slovenski Narod

velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.— Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit

in 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst in Din 3.—, večji inserati petit

vrsta Din 4.— Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. — Slovenski Narod

velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.— Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit

in 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst in Din 3.—, večji inserati petit

vrsta Din 4.— Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. — Slovenski Narod

velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.— Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit

in 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst in Din 3.—, večji inserati petit

vrsta Din 4.— Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. — Slovenski Narod

velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.— Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit

in 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst in Din 3.—, večji inserati petit

vrsta Din 4.— Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. — Slovenski Narod

velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.— Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit

in 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst in Din 3.—, večji inserati petit

vrsta Din 4.— Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. — Slovenski Narod

velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.— Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit

in 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst in Din 3.—, večji inserati petit

vrsta Din 4.— Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. — Slovenski Narod

velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.— Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit

in 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst in Din 3.—, večji inserati petit

vrsta Din 4.— Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. — Slovenski Narod

velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.— Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit

in 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst in Din 3.—, večji inserati petit

vrsta Din 4.— Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. — Slovenski Narod

velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.— Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit

in 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst in Din 3.—, večji inserati petit

vrsta Din 4.— Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. — Slovenski Narod

velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.— Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit

in 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst in Din 3.—, večji inserati petit

vrsta Din 4.— Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. — Slovenski Narod

velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.— Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit

in 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst in Din 3.—, večji inserati petit

vrsta Din 4.— Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. — Slovenski Narod

velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.— Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit

in 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst in Din 3.—, večji inserati petit

vrsta Din 4.— Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. — Slovenski Narod

velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.— Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit

in 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst in Din 3.—, večji inserati petit

vrsta Din 4.— Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. — Slovenski Narod

velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.— Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit

in 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst in Din 3.—, večji inserati petit

vrsta Din 4.— Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. — Slovenski Narod

velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.— Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit

in 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst in Din 3.—, večji inserati petit

vrsta Din 4.— Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. — Slovenski Narod

velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.— Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit

in 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst in Din 3.—, večji inserati petit

vrsta Din 4.— Popust po dogovoru. Inserat

Molk naj govorí

Ljubljana, 11. novembra.

Utihi je ves svetovni hrup — danes ob 11. — da bi se človeštvo zamisli. Vsaj ta pomen bi morala imeti dvernina tisina v počastitev žrtve svetovne vojne. Dve minuti je sicer malo, da bi človek mogel spoznati ter se dovolj globočko zamisliti, čemu so bile tiste neštete žrtve in kaj so prinesle človeštvo, toda čas je vseeno, da se morejo zdramiti v njem tudi tisti, ki si belijo najmanj glave z največjo zabilo človeštva. Dovolj sta dve minuti, ktori ju hoče posvetiti najpotrebnejši misli in odkritemu obracunu s samim seboj ter z odnosom družbe do človeštva.

Če bo torej utihnilo vse, naj ne utihne misel, ki bi prav za prav ne smela nikdar utihni. Samo razum, misel, je najdragejša v človeku, mu daje ceno kot najvišja življenjska vrednota. Edino razum lahko dvigne človeka nad zverski nagone, razum edini lahko odreši človeštvo.

Svetovni mir lahko izzide samo iz pa-metnih glav ne pa iz topovskih žrel. Ljudje imajo vendar glave zato, da z njimi misijo, ne pa, da jih rabijo za tarče na bojnih poljanah. Vprašanje matere, ki čeče odgoje sinove z lastno krvjo, ce so jih rodile topovom za hranu! Zločin bi bil, če bi jih pomorile nebogljene, toda, ali se ne zgrozite, ko jih morimo odrasle z »najmodernejsime vojnim orožjem? Ali se kdaj vprašamo, kdo je upravičen biti krvnik človeštva, kdo s me odločati, ali naj ljudje žive, ali jih naj pokolejmo in kdo sme živeti ter koga naj pahnemo v smrt? Zakaj hočemo klati ljudi, ker so po našem mnenju manj vredni, ko je pa

Izredni občni zbor

Fotokluba

Vsa nesoglasja odstranjena — Veliki popusti pri trgov-cih — Prvi izlet

Ljubljana, 11. oktobra.

Kakor smo že poročali, so najboljši naši fotoamaterji pred dobrim mesecem ustavili prepotrebni Fotoklub, ki je vanj stopilo takoj tudi veliko število drugih priateljev sporta in umetnosti. Ker so pa ustanovitelji v idealnem stremljenju, da klub obdrže na čim višjem nivoju, v pravila postavili tudi razdelitev fotoamaterjev na redne in pripravnne člane, so se med člani pojavila različna mnenja, če je delitev v dve vrsti članov za klub koristna ali ne. Redni člani postanejo po pravilih namreč samo oni, ki odboru predloži pet svojih slik in z njimi dokažejo, da so na gatovi višini. Le ti imajo tudi aktivno in pasivno volilno pravico, vsi začetniki pa vse druge pravice in ugodnosti, ki jim jih v veliki meri nudi nova organizacija.

Ker je na ustanovnem občnem zboru večina zahtevala, naj bi na prihodnjem občnem zboru imeli aktivno in pasivno volilno pravico vsi udeleženci ustanovnega občnega zборa brez delitve na dve vrsti članov, je odbor za snočki sklical izredni občni zbor, ki so njega udeleženci napolnili zadnjo sobo v Narodni kavarni do zadnjega kotača.

Predsednik g. Grom je pozdravil navzoče in povdral, da je položaj odbora zradi prenaglijenega sklepa o glasovanju vseh članov pravno nevzdržen, in pozival člane, naj glasujejo za točno izvajanje pravil, ki bo edino omogočilo plodno delo kluba. Ko je predsednik imenoval za zapisnikarja g. Pengala, za overovatelja pa gg. Planinska in Švigelj, je prečital tajnik g. Kocjančič natančen zapisnik ustanovnega občnega zboru, ki je bil soglasno sprejet. Nato je ta tajnik obisno razpravljal o raznih vseh, ki se širijo po Ljubljani, da se namreč nova organizacija krha, ter zagotovil, da bo organizacija ostala in dela tudi, čeprav bi ostalo le 15 članov, a tudi taka bo imela dovolj moči, da bo dosega uspehe. Najbrž iz sebičnih namenov je neki ustanovitelj dobil celo grozilno pismo, vendar naj pa napadalec ve, da je organizacija tudi zato, da ščiti vsakega posameznika, saj ima organizacija tudi toliko moči, da bo lahko vsakega posameznika ščitila.

Tajnik je poročal tudi o dosedanjem delu odbora, ki je klub kratkeč čas preskrbel članom že klubov lokal, ki je opremljen s temnicami in raznimi drugimi potrebsčinami. Člani naj samo v čim večjem številu prihajajo v lokal. Tudi članske legitimacije so že razdeljene in pravila v več izvodih prepisana, da jih lahko vsak član preštudira. Odbor je pa za svoje člane izdejstvoval pri trgovcih s fotografiskimi potrebsčinami tudi velike populaci, ki so jih ustremno dovolile že vse, pisemo pa potrdile naslednje firme:

Pri tvrdki Sanitasi ima vsak član iz-kazino 20% popusta na papir in plošče, za izdelke firme »Photogen« pa celo 25%, a zanesljivim kupcem bo firma dovoljevala mesečne obroke, klubu pa dajala po-skusni material brezplačno. Razen tega je

že naš zločinski namen tako onečiščoč, da so celo zveri boljše?! In nikdar tudi najbrž ne pomislimo dovolj, da so vojne strap ne le sedanjosti, temveč tudi bo-dočnosti; posledice vojne in mentaliteta, ki jo povzročajo, so porazne za človeško družbo. Zločince vzgajajo, izvržke človešta rode in množe fizične in duhovne po-habljence. Človeštvo se ne zaveda, da v vojnah obrača topove le proti sebi, ne zaveda se strašnega zločina, le njegove posledice čuti in niti ne ve, ali pa taj, da te posledic krv zločin. Kot ni učinka brez vrzka, tako tudi ni vrzka brez učinka.

Vse to, ali vsaj nekaj tega bi naj ljudje premislili v tistih dveh minutah. Naj bi v tem kratkem času spoznali, kar morali vedeti že zdavnaj pred svetovnim klanjem. Ali je bilo res treba štiriletnega klanja in milijonskih žrtv, da bi se človeštvo zavedlo svoje neumnosti? In nli še bi bilo doveli nespameti, ker ljudje še zdaj nočejo misliti na mir?

Preveč je bilo krvi, preveč. In kri rodi kri, zločin — zločin. Človeštvo je degenerirano, bolno. Kar smo sejali, moramo po-žeti. In v tem je prerojenje. Zdravje, optimizem, razum bodo začrtili smer v lepošč bo-čnost. Kar je zdravje, bo ostalo, zato se nam tudi ni treba več batiti dandanašnje svetovne groznice, bolezni sledi zdravje.

Skrbni pa moramo, da bo človeštvo ozdravilo čim prej, s čimer se bomo vsaj nekoliko oddolžili milijonom žrtv ter oprali največji zločin človeštva.

Zahvala

vsem volilcem radovljakega seza

Pri nedeljskih volitvah ste z Vašo ogromno in impozantno udeležbo dokazali, da bje v srebi planinskih sinov pod okriljem našega mogocnega Triglava globoka in neomajna jugoslovenska zavest in iskre na ljubezen do rodne grude. Pokazali ste, da pravilno razumevate veliko dobo, v kateri živimo, da pa se tudi zavedate težkih in skribpolnih časov, v katerih se nahajamo ter da želite, da naj složno delo bodoče narodne skupštine pomaga narodu v boljše čase.

Zahvaljujem se Vam v svojem imenu, kakor tudi v imenu sokandidata g. Ivana Ažmara za mnogoštevilno udeležbo pri volitvah in izraženo zaupanje ter izjavljajam, da bom, oprašoč se na Vaše zaupanje, zastavil vse svoje sile, da bodo gospodarski interesi naše prelepe Gorenjske v skupščini pravilno tolmačeni, da se zaščiti domače delo, pospešuje podjetnost ter omogoči socijalni in kulturni napredek celega seza. Obljubljam, da hočem ostati s celim srezom v stalnih stikih in v posebno zadovoljstvu mi bo, da se bom mogel čim več časa muditi v Vaši topli in prijateljski sredini.

Ivan Mohorič, narodni poslanec.

Volilcem laškega okraja

Nedeljske volitve v narodno skupščino so bile v laškem srezu kronane s prese netljivim uspehom. Proti vsemu pričakanju je nad 60% volilcev oddalo svoje glasove za politiko enotne Jugoslavije. Vsi naporji nasprotnikov niso odvrnili velikega števila volilcev, da ne bi izvršili svoje državljanske dolnosti. Uspeh je sijajen. Na mojo kandidaturo se je zedinilo 2400 glasov onih zavednih volilcev, ki so vselej in ob vsakem času pripravljeni izpovedati svoj jugoslovenski nacionalizem. Vsem tem iskrena zahvala. Posebno zahvala pa izrekuam nadvse zavednim volilcem mesta Laško in občine Dol pri Hrastniku, ki sta zdržali na mojo kandidaturo tako ogromno večino glasov. Isto velja tudi vsem zavednim narodnim delavcem v Trbovljah, Hrastniku in Hudijami, ki se niso klonili nobenemu pritisku in storili svojo državljansko dolžnost. Ostal sem sicer v manjšini, toda to me prav nič ne moti, da ne bi v istem pravcu nadaljeval svojega dela v korist celokupnega prebivalstva laškega okraja, predvsem pa za napredek in dobrobit narodno zavednega delavstva.

Po tej poti naprej do še večje zmage jugoslovenske nacionalne misli.

Še enkrat iskrena zahvala vsem!

Ljubljana, dne 10. novembra 1931.

Rudolf Juvan.

Gostovanje pariškega baleta

Halo, balet iz Pariza! Ljudje so mislili: to bo nekaj prav posebnega, se ne vide-nega, silno imenitnega in zlasti za živ-čevje — hm, hm! — velerikostnega. Pariz! Pariz! Saj ga poznamo iz operet in paroper in vemo, da je tam vse strašno in grozno lepo, zanimivo in zlasti nečuveno svobodomisno. Kaj se vse tam lahko vidi, sliši in dela, — o bog, ljubljanskega filistra kar zona poliva ob misli na vse grešno in parisko razkošje. Zato pa gotovo tu-dijo gostovanje pariškega baletnega ansambla Loie Fuller velika senzacija.

In Ljubljanci so vzbličeni in lužam skoraj napolnili našo opero. Četrtek ure smo počakali na začetek in nato se je začelo s predigro francoske operete »Mascot«.

»Luštnoc, fletno, solidno, le nekoliko preprosto in zastarelo!« smo rekli. Nato se je po primerni pavzi začel potosi razvijati program. In bili smo presenečeni. Nič senzacijskih, nič pikantnega, nič preveč golega ali celo grešnega. Strela božja, Paris vendar ni tak, kakor ga slikajo operete. Vsa tale pariški balet Loie Fuller je bil prav, prav lušten, fleten, soliden, nekoliko pre-prost in celo včasih zastarel.

Resnično, nič ali skoraj nič nevega, še nevidenega nam ni podal, ta ansambel. Ali ni bila to le pridna baletna sola 7 dan, ki si hočajo ogledati našo interesantno Jugoslavijo in si s svojimi solidnimi, tehnično kar nič posebnimi nastopi obenem zasluziti potne stroške?

Nič ne ugovarjam. Francoze in Francoske imamo radi, zelo smo jim hvalni, visoko jih spoštuemo. Zato nam je tudi taká sola pridihni in marljivih baletnih plesalk dobrodošla. Privočili bi jim, da se jim podjetnost polno posreči in da odnesejto iz naše domovine najlepše včas.

Samo čudili smo se vendarle, kako ome-jena je ne le baletna umetnost, nego tudi da so glasbene točke, ki jih plešejo baleti vseh vrst in kvalitet, precej vedno ene in iste. Slišimo jih kar zapored zopet in zopet, tako da so nam že malo zanimive.

Toda pariški ansambel je prinesel vendarle tudi nekaj prav lepih in novih točk: čarobni pajčolan, Orjaške sence, zlasti pa Lutke (ogenj, ilija). Tu smo občudovali prekrasne lučne efekte, ki uprav prenenetljivo pričarajo divne barve in krasne vti-ske. Vse to se doseza, pravijo, s parabolici-

nimi reflektorji. Plaputajoča tenka svila, žive in fino nijansirane barve, pa razsvetljava ozadja in plesalk na takimi reflek-torji učinkujejo zares čarobno.

In tako so odnesli sinoči prav za prav ti reflektorji glavni uspeh. Zeleh bi si jih tudi za našo opero, potem se uveljavlja tudi naš marljivi in produktivni baletni ansambel tako, ali pa še bolje kakor sinočni franco-

ški. Naše občinstvo je sprejelo simpatične Francoze prav prisrčno in jih prisililo, da so točko Ogenj ponovile. Bilo je mno-ga ploskanja.

Odhajali smo zadovoljni, da nam je Pariz vendar bližji, kakor smo se bili. Za-vest, da Ljubljana le ni čisto »za lunos, nam je v zadoščenje. Fr. G.

Duhoviti tramvaj

Možalezniška družba se je še sama pobahala, kako ogromno je narasel pro-ni et. odkar vozi tramvaj tudi med Vičem in Zg. Šiško. Zato so tudi takoj pričeli na starci progi voziti vsi tramvaji s priklop-nimi vozovi ali sta pa po dva tramvaja vozila drug za drugim. Toliko časa nam-reč, dokler je bilo lepo vreme v srebi ljudje, ki se jim mudi, raje hodili peš. Ko je pa pričelo deževje in je blato zagnilo ceste, so pa izginili dvojni vozovi in postal redki tudi priklopni vozovi. Boje se men-ja zanje, da bi na dežju stare škatle ne šle iz lima.

Med 17. in 18. uro je promet največji, včeraj je bil pa še posebno velik, ker je deževalo kakor v akordu. Kakor bi se roj čebel prijet na tramvaj, da so ljudje vi-seli tudi na stopnicah, ki je bil tramvaj brez priklopne voza natlačen, ki je snoči ob 17. prvozil s Poljan na Krekov trg. A ljudje, ki so ga čakali, so se oddahnili, ker je takoj za njim vozil še drugi voz. Mirno je prvi odpeljal in stočno je drsal tudi prazni voz mimo razočaranih poteg-njenih čakalcev. Reže jum je nekdo z vo-za pomignil, naj teko za prepolnim prvi vozom, a tudi na drugem vozom smo zadaj videli le še kup praznih vreč, ki je na njih dremal uniformiran možakar.

Nepopisno so iznajdljivi naši tram-vajari!

Originalen gurman

Ljubljana, 11. novembra.

Snoči so za Tivolijem našli brezposel-nega graverja Marjana P. in moral so ga prepeljati v splošno bolnico. Mož je dej-al, da ga boli trebuhi, ali nikdo ni slutil, da si je sladokuske privočil tako nena-vadno večerjo. Bolnik je namreč povedal, da je pogolnil svoj žepni nožiček in tudi malo pilo. Gospodje v bolnici skoraj niso mogli verjeti in so ga zato dali poslati na röntgen in mu pogledali v želodec, kjer res mirno počivata ostra pila in nožiček. S pomočjo ricinovega olja bo morda tridoživ Marjan sam dal od sebe jekleno malico, drugače ga bodo pa morali operati.

Pacient pa ni prav nič obupan, temveč se imenitno počuti in smeje pripoveduje, da je takih užitkov že vajen, ker jih je večkrat okusil. Tako je n. pr. lani v znamen mariborskem hotelu, kjer imajo prijatelji raznih hudi paragrafov privilegij, da imajo zastonj stanovanje, hranjo in mično uniformo, pojedel 11 žeb-lijev, ki jih je z zobmi izdril iz zidu in tal. Tedaj je šlo vse po streči in državna kaznilična zaradi izgube inventarja ni imela nobene pretresljive škode. Sedaj se

pa ne ve, kako bo, a upanje je, da nam kirurji v splošni bolnici ohranijo originalnega sladokusca pri življenju. Škoda bi ga bilo, če bi ga nožiček in pila ugo-nobila.

Narodno gledališče

DRAMA

Začetek ob 20.

Sreda, 11. novembra: »Vest«. Red B.

Cetrtek, 12. novembra: Zaprt.

Petak, 13. novembra: »Brez tretjega«. A.

Sobota, 14. novembra: Ob 16. uri: »Kralj na Betajnovi«, dijaška predstava. Izven. Znižane cene.

Abonenti reda B imajo drovi ob 20. uri za svoj abonma dramsko predstavo »Vest«.

Bogovičeva drama »Brez tretjega« z g. Levarejem in go Miro Danilovem v glavnih vlogah ter v režiji prof. Šesta, se ponovno vprizori v naši drami v petek 13. t. m. za red A.

Prva dijaška predstava letošnje sezone bo v soboto 14. t. m. ob 16. v naši drami. Vprizorila se bo Cankarjeva drama »Kralj na Betajnovi« v občajni zasedbi in režiji g. Cirkila Debevec. Za dijaško predstavo veljajo izredno znižane dramske cene, od 20. Dan navzdol.

</div

Dnevne vesti

Iz Ljubljane

Iz Velesejmiški paviljoni stoje te dni popolnoma v vodi ob Celovški cesti. Ob tej strani velesejmišča je namreč drevored precej višji od tih paviljonov ter tvorita obcestni hodnik in stene paviljonov globočko korito, ki nima odtoka. Ob deževju se sém steka velika množina vode, ki namaka paviljone pri temelju ter razkraja stene. Nedostatek bi se seveda lahko odpravil, če bi teren ob paviljonskih tolko dvignili, da bi voda odtekala od njih, ne pa na sprošnje do 20. t. m. pri rektoratu šole. Podrobnosti natečaja so razvidne iz »Službenih Novin« z dne 9. t. m. št. 262.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Emile Gaborian:

83

Vampirji velemesta

Roman

Ko se je vrnila v grad, je bil Octave baš prispev. Vprašal jo je s pogledom in z glavo mu je odgovorila nežno: da.

Menila je, da jo ta obljuba oprosti preteklosti, pa se je motila. Računala ni s svojimi nepremisljenimi dejanji, računala ni z Daumanom.

Prezident je prežal na njo štirinajst dni, dokler je ni slednjič opazil same na poti proti Bivronu. Kaj ji je, ne da bi kaj slutila, ko je pa zavila v gozdic sredi poti, se je naenkrat pojival prej njo.

Diana ga ni videla od kar je bila prišla k njemu po nasvet, in zdaj ji je bilo neprjetno, da ji je prekrižal pot.

— Kaj bi pa radi? — je vprašala hladno.

Ni odgovoril naravnost, temveč se je začel opravljati in ji čestitati k potroki, o kateri da se povsod govoril in ki je očarala zlasti njega, ker ji je globoko vdan in smatra, da je grof de Mussidan mnogo boljši zet kakor...

Diana je zamahnila z roko, češ, naj molč.

— To je vse, kar ste mi hoteli povedati? — je vprašala.

Že se je pripravljala nadaljevati svojo pot, ko je odgovoril:

— Kad bi še nekaj pripomnil... kar se tiče... saj sami veste...

Bila je nestrpnata.

— Kar se tiče česa? — je vprašala zaničljivo.

Nasmehnil se je lokavo in čim se je prepričal, da ju nihče ne posluša, se je sklonil k Diani in zamrmral:

— V mislih imam tisti stup.

Odskočila je, kakor bi jo pičil v noge gad.

— Kaj si drznete? — je zajecjalja.

Toda Daumanov obraz je bil že zopet ponjen in mož je začel na vse pretege tarsi. Kaj da mu je skuhala to kašo! Ukrasti mu stekleničko iz črnega stekla! Če bi prišlo vse na dan, bi moral gotovo odsedeti kazen za ta zločin, čeprav ga ni storil. Od takih misli, da ga boli že glava, zdaj pa še spati ne more in...

— K stvari! — je dejala Diana in zapeta nestrpno z nogo, — k stvari!

— No torej, gospodična, v tem kraju ne morem ostati; tu bi umrl od strahu. Odpotovati hočem v tujino... Tale zadava me je stala celo premoženje... Zdaj sem uničen.

— Skratka, koliko hočete?

Diana ga je srepo pogledala.

— Potreboval bi skromno podporo... samo najnajnejše... kapital skromnega dohodka tri tisoč frankov.

Diana ni mogla skriti svojega zaničevanja.

— Razumem, — ga je prekinila. — Plačano hočete imeti to, kar imenujete svojo vdanost.

— Gospodična...

— In cenite jo na šestdeset tisoč frankov! To je drago.

— Žal je to samo polovica stroškov, ki sem jih imel s to nesrečno zadevo.

— O, saj vem, kako in kaj je z vašimi terjatvami.

Dauman je sklenil roke.

— Terjatev! — je vzklknil jokavo, — kaj sem podoben človeku, ki prihaja s terjatvijo? Ah, kako kruto je, če človeka tako po krivici obsojajo... Kaj delam ta hip? Prihajam k vam ponižno, klobukom v roki, kakor da prosim milosrđe. Če bi kaj zahteval, bi bila stvar drugačna. Dejal bi: — Hočem toliko in toliko, sicer povem vse, kar mi je znano. Kaj pa moram izgubiti, če pride vse na dan? Skoraj nič. Saj sem star in siromašen. Nasprotno pa tvegata vidva z Norbertom mnogo. Vidva sta mlada, bogata, imenitnega rodu, bodočnost vama obeta srečo.

Obmornik je in čakal, kako bodo učinkovali njegove besede.

Diana je malo pomisnila in odgovorila:

— Če bi začeli praviti ljudem to, bi vam nihče ne verjel. Če človek vašega kova kaj trdi, mora imeti dokaze...

— To je res, gospodična; kdo pa pravi, da nimam dokazov?... Saj sem previden in marsikaj bi lahko dokazal. Kaj mislite, če bi recimo poiskal vašega očeta, da bi mi ne dal nekaj tisočakov za tole pisemce? Obračam se pa najprej na vas, a vi se še pritožujete!

Privlekel je iz žepa oguljeno listnico in vzel iz nje skrbno zložen papir.

Diana je od groze in jeze kriknila. Spoznala je namreč pismo, ki ga je bila pisala Norbert.

— Ah Françoise me je iščudila! — je vzklknila. — Nedvomno zato, ker sem ji rešila mater.

Prezident je držal pismo v rokah; mislila je, da ne pazi nanj. In bliskoma je segla po njem, da bi mu ga iztrgala iz rok. Toda Dauman je dobro pazil na svoj zaklad. Odskočil je in ji porogljivo pozugal s prstom.

— Oho, to pa ne gre! To pa že ne pojde tako kakor z ono stekleničico. Tole pisemce vam vrnem z drugim, ki ste ga pisali meni, toda šele ko dobim denar. Dotlej pa ne bo nič... Če me primemo, hočem sedeti pred poroto v odlični družbi.

Diana ni vedela, kaj početi.

— Saj nimam denarja! — je vzklknila. — Mlado dekle nima denarja.

— Norbert ga pa ima.

— Obrnite se torej nanj.

Dauman je odkimal z glavo.

— Kaj še, tako neumen pa že nisem! — je odgovoril. — To bi najbrž draga plačila. Norbert je pravi sin svojega očeta... Vi, gospodična, mu pa lahko razložite to mirno. Saj ste udeleženi pri tem skoraj bolj kakor on.

— Dauman!

— O, pustite Daumana pri miru. Kako! Prihajam k vam ponižno, vi pa ravirate z menoj, kot da sploh nisem človek!... To je že od sile. Poštenjak sem, šestinštirideset poštenih let imam za seboj... Nikogar nisem zastupil!... Odveč je vsaka beseda. Danes je torek — če ne dobim denarja do petka do šestih, spročim vašemu očetu in grofu de Musidanu vse, kar morata vedeti. Je vam kaj ležeče na tem, da se omožite?

Porogljivo se je poklonil in zasukal na petah, rekoč:

— Če hočete, storite, kar vam velevam, če ne, pa tudi prav.

Diana je bila silno ogorčena nad to nesramnostjo.

— Ta lopov! — je šepetalpa po njegovem odhodu. — O, ta lopov nesramni!

Dauman je sklenil roke.

— Terjatev! — je vzklknil jokavo, — kaj sem podoben človeku, ki prihaja s terjatvijo? Ah, kako kruto je, če človeka tako po krivici obsojajo... Kaj delam ta hip? Prihajam k vam ponižno, klobukom v roki, kakor da prosim milosrđe. Če bi kaj zahteval, bi bila stvar drugačna. Dejal bi: — Hočem toliko in toliko, sicer povem vse, kar mi je znano. Kaj pa moram izgubiti, če pride vse na dan? Skoraj nič. Saj sem star in siromašen. Nasprotno pa tvegata vidva z Norbertom mnogo. Vidva sta mlada, bogata, imenitnega rodu, bodočnost vama obeta srečo.

Obmornik je in čakal, kako bodo učinkovali njegove besede.

Diana je malo pomisnila in odgovorila:

— Če bi začeli praviti ljudem to, bi vam nihče ne verjel. Če človek vašega kova kaj trdi, mora imeti dokaze...

— To je res, gospodična; kdo pa pravi, da nimam dokazov?... Saj sem previden in marsikaj bi lahko dokazal. Kaj mislite, če bi recimo poiskal vašega očeta, da bi mi ne dal nekaj tisočakov za tole pisemce? Obračam se pa najprej na vas, a vi se še pritožujete!

Privlekel je iz žepa oguljeno listnico in vzel iz nje skrbno zložen papir.

Diana je od groze in jeze kriknila. Spoznala je namreč pismo, ki ga je bila pisala Norbert.

— Ah Françoise me je iščudila! — je vzklknila. — Nedvomno zato, ker sem ji rešila mater.

Prezident je držal pismo v rokah; mislila je, da ne pazi nanj. In bliskoma je segla po njem, da bi mu ga iztrgala iz rok. Toda Dauman je dobro pazil na svoj zaklad. Odskočil je in ji porogljivo pozugal s prstom.

— Oho, to pa ne gre! To pa že ne pojde tako kakor z ono stekleničico. Tole pisemce vam vrnem z drugim, ki ste ga pisali meni, toda šele ko dobim denar. Dotlej pa ne bo nič... Če me primemo, hočem sedeti pred poroto v odlični družbi.

Diana ni vedela, kaj početi.

— Saj nimam denarja! — je vzklknila. — Mlado dekle nima denarja.

— Norbert ga pa ima.

— Obrnite se torej nanj.

Dauman je odkimal z glavo.

— Kaj še, tako neumen pa že nisem! — je odgovoril. — To bi najbrž draga plačila. Norbert je pravi sin svojega očeta... Vi, gospodična, mu pa lahko razložite to mirno. Saj ste udeleženi pri tem skoraj bolj kakor on.

— Dauman!

— O, pustite Daumana pri miru. Kako! Prihajam k vam ponižno, vi pa ravirate z menoj, kot da sploh nisem človek!... To je že od sile. Poštenjak sem, šestinštirideset poštenih let imam za seboj... Nikogar nisem zastupil!... Odveč je vsaka beseda. Danes je torek — če ne dobim denarja do petka do šestih, spročim vašemu očetu in grofu de Musidanu vse, kar morata vedeti. Je vam kaj ležeče na tem, da se omožite?

Porogljivo se je poklonil in zasukal na petah, rekoč:

— Če hočete, storite, kar vam velevam, če ne, pa tudi prav.

Diana je bila silno ogorčena nad to nesramnostjo.

— Ta lopov! — je šepetalpa po njegovem odhodu. — O, ta lopov nesramni!

Dauman je sklenil roke.

— Terjatev! — je vzklknil jokavo, — kaj sem podoben človeku, ki prihaja s terjatvijo? Ah, kako kruto je, če človeka tako po krivici obsojajo... Kaj delam ta hip? Prihajam k vam ponižno, klobukom v roki, kakor da prosim milosrđe. Če bi kaj zahteval, bi bila stvar drugačna. Dejal bi: — Hočem toliko in toliko, sicer povem vse, kar mi je znano. Kaj pa moram izgubiti, če pride vse na dan? Skoraj nič. Saj sem star in siromašen. Nasprotno pa tvegata vidva z Norbertom mnogo. Vidva sta mlada, bogata, imenitnega rodu, bodočnost vama obeta srečo.

Obmornik je in čakal, kako bodo učinkovali njegove besede.

Diana je malo pomisnila in odgovorila:

— Če bi začeli praviti ljudem to, bi vam nihče ne verjel. Če človek vašega kova kaj trdi, mora imeti dokaze...

— To je res, gospodična; kdo pa pravi, da nimam dokazov?... Saj sem previden in marsikaj bi lahko dokazal. Kaj mislite, če bi recimo poiskal vašega očeta, da bi mi ne dal nekaj tisočakov za tole pisemce? Obračam se pa najprej na vas, a vi se še pritožujete!

Privlekel je iz žepa oguljeno listnico in vzel iz nje skrbno zložen papir.

Diana je od groze in jeze kriknila. Spoznala je namreč pismo, ki ga je bila pisala Norbert.

— Ah Françoise me je iščudila! — je vzklknila. — Nedvomno zato, ker sem ji rešila mater.

Prezident je držal pismo v rokah; mislila je, da ne pazi nanj. In bliskoma je segla po njem, da bi mu ga iztrgala iz rok. Toda Dauman je dobro pazil na svoj zaklad. Odskočil je in ji porogljivo pozugal s prstom.

— Oho, to pa ne gre! To pa že ne pojde tako kakor z ono stekleničico. Tole pisemce vam vrnem z drugim, ki ste ga pisali meni, toda šele ko dobim denar. Dotlej pa ne bo nič... Če me primemo, hočem sedeti pred poroto v odlični družbi.

Diana ni vedela, kaj početi.

— Saj nimam denarja! — je vzklknila. — Mlado dekle nima denarja.

— Norbert ga pa ima.

— Obrnite se torej nanj.

Dauman je odkimal z glavo.

— Kaj še, tako neumen pa že nisem! — je odgovoril. — To bi najbrž draga plačila. Norbert je pravi sin svojega očeta... Vi, gospodična, mu pa lahko razložite to mirno. Saj ste udeleženi pri tem skoraj bolj kakor on.

— Dauman!

— O, pustite Daumana pri miru. Kako! Prihajam k vam ponižno, vi pa ravirate z menoj, kot da sploh nisem človek!... To je že od sile. Poštenjak sem, šestinštirideset poštenih let imam za seboj... Nikogar nisem zastupil!... Odveč je vsaka beseda. Danes je torek — če ne dobim denarja do petka do šestih, spročim vašemu očetu in grofu de Musidanu vse, kar morata vedeti. Je vam kaj ležeče na tem, da se omožite?

Porogljivo se je poklonil in zasukal na petah, rekoč:

— Če hočete, storite, kar vam velevam, če ne, pa tudi prav.

Diana je bila silno ogorčena nad to nesramnostjo.

— Ta lopov! — je šepetalpa po njegovem odhodu. — O, ta lopov nesramni!

Dauman je sklenil roke.

</